

प्रचिन्वत् (partic. praes. von 1. चि mit प्र) m. N. pr. eines Sohnes des Ganamegaja HARIV. 1055. fg. VP. 447. Bhaṅ. P. 9, 20, 2.

प्रचील eine best. Pflanze Suṅ. 2, 391, 5.

प्रचीर (1. प्र + चीर) m. N. pr. eines Sohnes des Vatsapri und der Sunandā Mārk. P. 118, 1.

प्रचुपित s. उपस्थित.

प्रचुर adj. f. घा viel, reichlich (Gegens. घल्प) AK. 3, 2, 12. H. 1425. HALĀJ. 4, 16. वने ऽपादये R. GORR. 2, 38, 38. Spr. 2355. Git. 2, 3 (Schol. = विस्तीर्ण). PĀNĒAT. 141, 18. 229, 5. KULL. zu M. 8, 247. जनः viele Menschen PĀNĒAT. 47, 11. उदाहरणानि Schol. zu VS. PRĪT. 4, 152. ऽलोमा KULL. zu M. 3, 8. HALĀJ. 2, 116. fg. ऽचन्दन R. 2, 22. अधरस Spr. 1780. ऽनित्यधनागमा 3132. प्रचुरानिल Suṅ. 1, 197, 20. ऽपूय 284, 7. Hit. 50, 21. ब्रह्म हि प्रचुरच्छलम् MBh. 12, 12370. कामाः HARIV. 12664. धनमानदनिः CUE. 44, 3. कालः ऽमन्मथः R. 3, 79, 3. ऽपरिभव Spr. 2638. श्री KULL. zu M. 4, 231. समागम häufig Bhaṅ. P. 5, 13, 21. voll von. reich an: ऊर्णा (मेघ) PĀNĒAT. 233, 20. हिंसप्राणि (शिवर) Schol. zu KUMĀRAB. 5, 7. चौर (लोका) Bhaṅ. P. 1, 18, 43. — Vgl. प्राचुर्य.

प्रचुरता (von प्रचुर) f. Vielheit, Menge VARĪH. BRH. S. 19, 9.

प्रचुरत्व (wie eben) n. dass.: घायद् HARIV. 11143. das Reichsein an: धानम् VEDĀNTAS. (Allah.) No. 27.

प्रचुरपुरुष (प्र + पु) m. Dieb TRIK. 2, 10, 7. — Vgl. चौर.

प्रचुरीभू (प्रचुर + भू) zunehmen: ऽभवत्तमः CUE. 9, 20.

प्रचेतस् m. Wagenlenker H. 760, v. l. Falsche Form für प्रवेतस्.

प्रचेतस् (von 4. चित् mit प्र), euphonisches Verhalten vor राजन् P. 8, 2, 70, VArtt. 1. 1) adj. aufmerksam; besonnen; kundig, klug, verständig; gewöhnlich von Göttern gebraucht, besonders von Agni und den Āditya. Nir. 8, 5, 9, 20. = हृष्ट H. an. 3, 751. = प्रकृष्टहृद् MBh. s. 56. देवाश्चित् प्रचेतसो वृक्षस्यते भागमानम् RV. 2, 23, 2. अग्ने दिवः सूनुरसि प्रचेताः 3, 25, 1. अग्निर्ऽङ्ग विचेताः स प्रचेताः 10, 79, 4. कविरुक्विषु प्र 7, 4, 4. 8, 73, 2. TS. 3, 5, 5, 3. यं रत्नं प्रचेतसो वरुणो मित्रो धर्ममा 1, 41, 1. 8, 47, 4. 56, 17. 10, 83, 17. Varuṇa 1, 24, 14. VS. 3, 11 (Comm.). उत प्रचेतसो मेदे RV. 8, 7, 11. Himmel und Erde 1, 159, 1. 10, 36, 2. AV. 6, 53, 1. — RV. 1, 39, 9. 43, 1. 3, 81, 1. 4, 33, 1. 8, 9, 15. die Späher Varuṇa's 7, 87, 3. अश्याः 6, 75, 13. beilkräftige Kräuter AV. 8, 7, 7. Vgl. अ० (auch RV. 10, 117, 6. MBh. 3, 13286). वत्स०. — 2) m. a) Ein. Varuṇa's AK. 1, 1, 56. H. 188. H. an. MBh. HALĀJ. 1, 74. HARIV. 14827. RAGH. 1, 80. KUMĀRAB. 2, 21. काशकामः प्रचेतसम् (यजेत्) Bhaṅ. P. 2, 3, 7. 5, 30, 3, 17, 26. fg. 4, 16, 10. Verz. d. Oxf. H. 104, b, 25. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 74. — b) N. eines Praṅgāpati, = मुनि H. an. MBh. M. 1, 35. HARIV. 14071. R. 3, 20, 8. Gesetzgeber COLEBR. Misc. Ess. I, 117. Verz. d. B. H. No. 1028. Ind. St. 1, 233. — c) pl. Bez. der zehn Söhne des Prākīnabarhis von einer Tochter Varuṇa's MBh. 1, 7266. 12, 7572 (प्रा० des Versmaasses wegen; vgl. 1, 3129, wo aber auch die Kürze erlaubt gewesen wäre). 13, 6330. HARIV. 87, 89. VP. 107. fg. Bhaṅ. P. 4, 12, 39. 13, 2. fg. 4, 24, 13. 16. 19. 30, 3. fg. 21. 6, 4, 4. Verz. d. Oxf. H. 49, a, 6. शतशय (!) समं सर्वे प्रधावन्ति प्रचेतसः HARIV. 12246. प्रचेतसानां (sl. प्रचेतसां) सा (मारिया) भार्या दत्तस्य जननी BRAHMA-P. in LA. 59, 17. — d) N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Duduḥa, HARIV. 1841 (vgl. VP. 443,

N. 5). des Durjāman VP. 443. des Durmada Bhaṅ. P. 9, 23, 15. — Vgl. अ०, प्राचेतस.

प्रचेतस s. u. प्रचेतस् 2. c.

प्रचेतुन (wie eben) adj. Ausblick gewährend: पद् RV. 1, 21, 6.

प्रचेल n. gelber Sandel ÇABDAK. im ÇKDr.

प्रचेलक m. Pferd ÇABDAM. im ÇKDr.

प्रचेलुक m. Kooch TRIK. 2, 9, 6. Vgl. die richtige Form पचेलुक.

प्रचोद (von चुद् mit प्र) m. das Antreiben, Anfeuern: प्रुभे धर्मे प्रचोदार्थम् AÇOKĪVAD. 9.

प्रचोदक (wie eben) adj. antreibend u. s. w.; f. प्रचोदिका die Anfeurerin. Bez. der 4 Töchter der Nijogikā, einer Tochter des Damons Duḥsaha, Mārk. P. 51, 84.

प्रचोदन (wie eben) 1) n. das Antreiben, Anfeuern, Auffordern: Anweisung, Befehl MBh. 5, 78. 13, 3438. वाक्प्रचोदनात् auf die befehlenden Worte hin R. 4, 21, 16. — 2) f. Solanum Jacquinii Willd. AK. 2, 4, 2, 12.

प्रचोदिन् (wie eben) adj. vor sich her treibend Spr. 1155.

प्रच्छद् (1. कृद् mit प्र) f. Bedeckung VS. 15, 5.

प्रच्छद् (von 1. कृद् mit प्र) m. P. 6, 4, 96. Sch. Ueberzug, Betttuch HALĀJ. 2, 153. ÇABDAR. im ÇKDr. RAGH. 19, 22. RĪGĀ-TAN. 2, 56. — Vgl. उत्तर.

प्रच्छदपट (प्र + पट) m. dass. AK. 2, 6, 2, 18. II. 676. Sān. D. 42, 12. — Vgl. प्रच्छादनपट.

प्रच्छन् (von प्रच्छ्) n. das Fragen, Frage Lois. zu AK. 1, 1, 5, 10. ऽना f. dass. ÇATĪDH. im ÇKDr.

प्रच्छन्न 1) partic. adj. s. u. 1. कृद् mit प्र. — 2) u. eine verborgene Thür AK. 2, 2, 13.

प्रच्छन्नीभू (प्रच्छन्न + भू) sich verstecken, sich verborgen halten: ऽभूत Z. d. d. m. G. 14, 572, 8.

प्रच्छर्दन (von कृद् mit प्र) n. 1) das Vonsichgeben, Ausstossen: प्राणस्य JOGAB. 1, 34. — 2) Brechmittel Suṅ. 2, 6, 17. 250, 12. 407, 4.

प्रच्छर्दिक् (wie eben) n. Erbrechen P. 3, 3, 108. Sch. AK. 2, 6, 2, 6. H. 469.

प्रच्छादक (von 1. कृद् mit प्र) 1) adj. bedeckend, am Ende eines comp. Suṅ. 1, 343, 6. तमः ऽ mit Finsternis verhüllend, Bez. eines bösen Damons Mārk. P. 51, 90, 96. — 2) m. ein von der Laute begleiteter Gesang einer von ihrem Gatten treulos verlassenen Gattin, in dem diese ihre Lage auf versteckte Weise schildert, KAVIKANTHABĪRĀ bei ÇABDAK. zu ÇĀK. 98.

प्रच्छादन (wie eben) 1) adj. verdeckend, verhüllend: पिप्पु (मल) N. 17, 9. — 2) n. a) das Verdecken, Verhüllen: वल्कलवृत्तकौपीनमात्रं (तपस्विन्) PĀNĒAT. 188, 13. आकारं 200, 10. घातम् MBh. 1, 7102. — b) Ueberwurf, Obergewand II. 671. HALĀJ. 2, 391.

प्रच्छादनपट (प्र + पट) m. Ueberzug, Betttuch PĀNĒAT. 62, 10, 11. GAUDAP. zu SĀNKHJAN. 17. — Vgl. प्रच्छदपट.

प्रच्छाद्य (von 1. कृद् mit प्र) adj. zu verdecken, zu verhüllen, zu verborgen: रागरोपौ Spr. 1314.

प्रच्छान (von 1. कृद् mit प्र) n. das Wundmachen, Schröpfen Suṅ. 1, 45, 11. 58, 5. 2. 118, 11.

प्रक्षाय (1. प्र + क्षाय) n. ein schattiger Ort, Schatten: इक्षायविश प्रक्षये KATHĀS. 33, 36. ऽसुलभनिद्र (दिवस) ÇĀK. 3. स फुल्लस्य कदम्बस्य प्रक्षये निषसाद् क HARIV. 3410.